

FUNDACJA
niwum i Muzeum Pomorskie
owej oraz Wojskowej Straży Państwowej
00 Torunia, ul. 17. C
tel.: 65-22-186, e-mail: archiwum@fundacjaak.org.pl
REGON 870502736

MEMORIAL
General Marii Wittek

adres
36-030 BIAŻOWA

Podolna
Rzeszów

AK
Kraków

KRUCZEK Stanisław

ps. „Rak”

648/WS

SPIS ZAWARTOŚCI TEJ CZYLI — KRUCZEK Stanisława

ps. Rak

648/Wsk

I. Materiały dokumentacyjne

I/1 – relacja właściwa ✓

I/2 – dokumenty (sensu stricto) dot. osoby relatora —

I/3 – inne materiały dokumentacyjne dot. osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację —

III. Inne materiały (zebrane przez „relatora”):

III/1 – dot. rodziny relatora —

III/2 – dot. ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 – dot. ogólnie okresu okupacji (1939–1945) —

III/4 – dot. ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne... —

IV. Korespondencja —

.....
.....
.....
.....

V. Wypisy ze źródeł [tzw.: „nazwiskowe karty informacyjne”] ✓

VI. Fotografie ✓

Leksykon kultury

HAPPEN

Nazwa pochodzi od
słowa wydarzenie.
utwór lub wydarzenie
łączące różne...

I/1 Relacja właściwa

J. Grochmalicka - Mikotajczyk, Ppor. Stanisława Kruczek
ps. „Rak”, mps (oryg. + kopia), k. 2 (+2), s. 1-4.
+ fot.

Ppor. Stanisława Kruczek ps. „Rak” - jedna z ofiar komunistycznego reżimu.

Wśród kobiet biorących udział w walce z okupantem w szeregach Armii Krajowej, jak również zaangażowanej w działalność antykomunistycznej opozycji Wolność i Niepodległość, wspomnieć należy o Stanisławie Kruczek z Błazowej.

Urodziła się dnia 11 maja 1921 roku w Cleveland /USA/, w rodzinie emigrantów, Konstantego Kruczka i Stefanii z d.Sowa. W tym roku rodzice jej powrócili do Kraju i osiedlili się na ziemi swych ojców, w Błazowej koło Rzeszowa. Stanisława miała trzech braci, z których najstarszy Tadeusz zmarł w grudniu 1942 roku postrzelony w ucieczce przez granatowego policjanta.

Po ukończeniu szkoły powszechnej w Błazowej, Stanisława Kruczek przez dwa lata uczęszczała do szkoły średniej w Chełmnie Lubelskim a następnie do wybuchu II wojny światowej do Liceum w Rzeszowie, zaliczając I -szą klasę licealną. Świadectwo dojrzałości uzyskała w 1944 roku na podstawie egzaminów złożonych przed Państwową Komisją Egzaminacyjną Inspektoratu Armii Krajowej „Rtęć”. W latach 1940 - 1944 Stanisława Kruczek pracowała w Urzędzie Miejskim w Błazowej, okazując wiele życzliwości i pomocy interesantom. Zarówno w pracy jak i w nauce wyróżniała się niezwykłą inteligencją, pracowitością i skromnością, zdobywając uznanie przełożonych i serdeczną przyjaźń otoczenia.

Wiosną 1942 roku Stanisława Kruczek została przyjęta w szereg Wojskowej Służby Kobiet, Podobwód Armii Krajowej Rzeszów Południe, Placówka „Buk” w Błazowej. Zaliczyła z wyróżnieniem kursy łączności telegraficznej i radiowej oraz sanitarno-medyczny. Zajmowała się naborem kandydatek do pracy w AK po okolicznych wsiach i brała czynny udział w organizacji kursów służby sanitarno-medycznej. Do zakończenia w lipcu

1944 roku operacji „Burza” S.Kruczek brała aktywny udział w służbie sanitarno-medycznej, wykazując dzielną postawę, wielką odwagę i spokój.

Po wkroczeniu do Polski Armii Czerwonej kontynuowała działalność konspiracyjną w opozycji antykomunistycznej. W 1945 roku rozpoczęła studia na Wydziale Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego i została również zwerbowana do pracy w szeregach Wolności i Niezawisłości. Stanisława Kruczek pełniła funkcję łączniczki a z czasem w jej mieszkaniu utworzono skrywkę kontaktową IV Zarządu Głównego WiN.

Aresztowana w listopadzie 1947 roku przez Urząd Bezpieczeństwa wyrokiem Sądu Wojskowego w Krakowie została skazana na 10 lat więzienia / karę odbywała w Fordonie/. Na skutek stosowanych w śledztwie tortur oraz znęcania się w czasie pobytu w więzieniu S.Kruczek nabawiła się ciężkiej choroby psychicznej. W trzecim roku odbywania kary jako niegroźna dla komuny, została zwolniona z więzienia i powróciła do domu rodzinnego.

Pomimo troskliwej opieki ze strony rodziny i leczenia u wybitnych specjalistów nie powróciła już do zdrowia. Nie pozbyła się lęku przed ludźmi, nie nawiązuje kontaktu z otoczeniem, w miarę swoich możliwości pracuje na gospodarstwie brata.

Za całokształt pracy konspiracyjnej Stanisława Kruczek została uhonorowana zaszczytnymi odznaczeniami: przez Prezydenta na Uchodźstwie Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Wolności i Niezawisłości i 4-rotnie Medalem Wojska. W 1922 roku otrzymała również nadany przez Prezydenta III Rzeczypospolitej Lecha Wałęsę, Złoty Krzyż Zasługi oraz została awansowana do stopnia podporucznika.

Lit. Wybrane biografie żołnierzy Placówki ZWZ-AK Błazowa krypt. „Buk”
Kurier Błazowsko-Dynowski - Michał Kryczko, Błazowa 1992 - 1998 s.6

Janina Grochmalicka - Mikołajczyk

Ppor. Stanisława Kruczek ps. „Rak” - jedna z ofiar komunistycznego reżimu.

Wśród kobiet biorących udział w walce z okupantem w szeregach Armii Krajowej, jak również zaangażowanej w działalność antykomunistycznej opozycji Wolność i Niepodległość, wspomnieć należy o Stanisławie Kruczek z Błazowej.

Urodziła się dnia 11 maja 1921 roku w Cleveland /USA/, w rodzinie emigrantów, Konstantego Kruczka i Stefanii z d. Sowa. W tym roku rodzice jej powrócili do Kraju i osiedlili się na ziemi swych ojców, w Błazowej koło Rzeszowa. Stanisława miała trzech braci, z których najstarszy Tadeusz zmarł w grudniu 1942 roku postrzelony w ucieczce przez granatowego policjanta.

Po ukończeniu szkoły powszechnej w Błazowej, Stanisława Kruczek przez dwa lata uczęszczała do szkoły średniej w Chełmnie Lubelskim a następnie do wybuchu II wojny światowej do Liceum w Rzeszowie, zaliczając I -szą klasę licealną. Świadectwo dojrzałości uzyskała w 1944 roku na podstawie egzaminów złożonych przed Państwową Komisją Egzaminacyjną Inspektoratu Armii Krajowej „Rtęć”. W latach 1940 - 1944 Stanisława Kruczek pracowała w Urzędzie Miejskim w Błazowej, okazując wiele życzliwości i pomocy interesantom. Zarówno w pracy jak i w nauce wyróżniała się niezwykłą inteligencją, pracowitością i skromnością, zdobywając uznanie przełożonych i serdeczną przyjaźń otoczenia.

Wiosną 1942 roku Stanisława Kruczek została przyjęta w szereg Wojskowej Służby Kobiet, Podobwód Armii Krajowej Rzeszów Południe, Placówka „Łuk” w Błazowej. Zaliczyła z wyróżnieniem kursy łączności telegraficznej i radiowej oraz sanitarno-medyczny. Zajmowała się naborem kandydatek do pracy w AK po okolicznych wsiach i brała czynny udział w organizacji kursów służby sanitarno-medycznej. Do zakończenia w lipcu

1944 roku operacji „Burza” S.Kruczek brała aktywny udział w służbie sanitarno-medycznej, wykazując dzielną postawę, wielką odwagę i spokój.

Po wkroczeniu do Polski Armii Czerwonej kontynuowała działalność konspiracyjną w opozycji antykomunistycznej. W 1945 roku rozpoczęła studia na Wydziale Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego i została również zwerbowana do pracy w szeregach Wolności i Niezawisłości.

Stanisława Kruczek pełniła funkcję łączniczki a z czasem w jej mieszkaniu utworzono skrzynkę kontaktową IV Zarządu Głównego WiN.

Aresztowana w listopadzie 1947 roku przez Urząd Bezpieczeństwa wyrokiem Sądu Wojskowego w Krakowie została skazana na 10 lat więzienia / karę odbywała w Fordonie/. Na skutek stosowanych w śledztwie tortur oraz znęcania się w czasie pobytu w więzieniu S.Kruczek nabawiła się ciężkiej choroby psychicznej. W trzecim roku odbywania kary jako niegroźna dla komuny, została zwolniona z więzienia i powróciła do domu rodzinnego.

Pomimo troskliwej opieki ze strony rodziny i leczenia u wybitnych specjalistów nie powróciła już do zdrowia. Nie pozbyła się lęku przed ludźmi, nie nawiązuje kontaktu z otoczeniem, w miarę swoich możliwości pracuje na gospodarstwie brata.

Za całokształt pracy konspiracyjnej Stanisława Kruczek została uhonorowana zaszczytnymi odznaczeniami: przez Prezydenta na Uchodźstwie Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Wolności i Niezawisłości i 4-rokrotnie Medalem Wojska. W 1922 roku otrzymała również nadany przez Prezydenta III Rzeczypospolitej Lecha Wałęsę, Złoty Krzyż Zasługi oraz została awansowana do stopnia podporucznika.

Lit. Wybrane biografie żołnierzy Placówki ZWZ-AK Błażowa krypt. „Buk”
Kurier Błażowsko-Dynowski - Michał Kryczko, Błażowa 1992 - 1998 s.6

Janina Grochmalicka - Mikołajczyk

T. 648/105K

AK
Kraków

KRUCZEK Stanisława
ps. "Rok"

1939

1945

IV
—
Dypisy ze zbrodni

F 648/56

AK I
WiN

Krzysztof Stanisław "Duma"
Tęczyński AK od 1942, sanitariusz w "Bury"
w WiN jesienią 1946 Tęczyński S. Sienki (Wilkosz)
jako kierownika sieci "Stomil" "Jaska" i opiekuna
sluzby kontrolnej Obrotu Pół. WiN.
Arent. II. X. 46. Wpadła w chłostkę psych. w wy-
niku forster. Uprowadza z więzienia o agencie-
Sienko.

Łotwiec Wylkoci... Warszawa 2002 s. 108 foto
z więzienia

JNK

Prof. dr inż. Władysław KUCZYŃSKI dr h. c.

em. profesor zwyczajny
Politechniki Łódzkiej, Politechniki Warszawskiej
Uniwersytetu Lovanium w Kinszasie

Wn 219 / Wn 1003

AK Kralów
Poznań
Rzeszów

KRUCZEK Stanisław

ps. „Raki”

zob.: M. Kryński, Ppor. Stanisław Kruczek ps. „Raki”,
15: Kłemar Błażowski, nr 4, 1993 (Biblioteka Fundacji)

AJ 2003

AK
WIN

Kruczek Stanisława „Rak”, „Anna”

Sanitariusz AK

Technik WIN (u Stefana Sienko), służące
kontaktom w Krakowie

asent, 10.XI.1946 (Kraków), (przebywała w Fordowie
wolski, 1950 (Wypok-10 lat)

„Dawidowicz”, Delegatura WIN za granicą, Warszawa 1999

9.76, 215, 256, 361, 483-4, 552

(miejsc)

5N-K

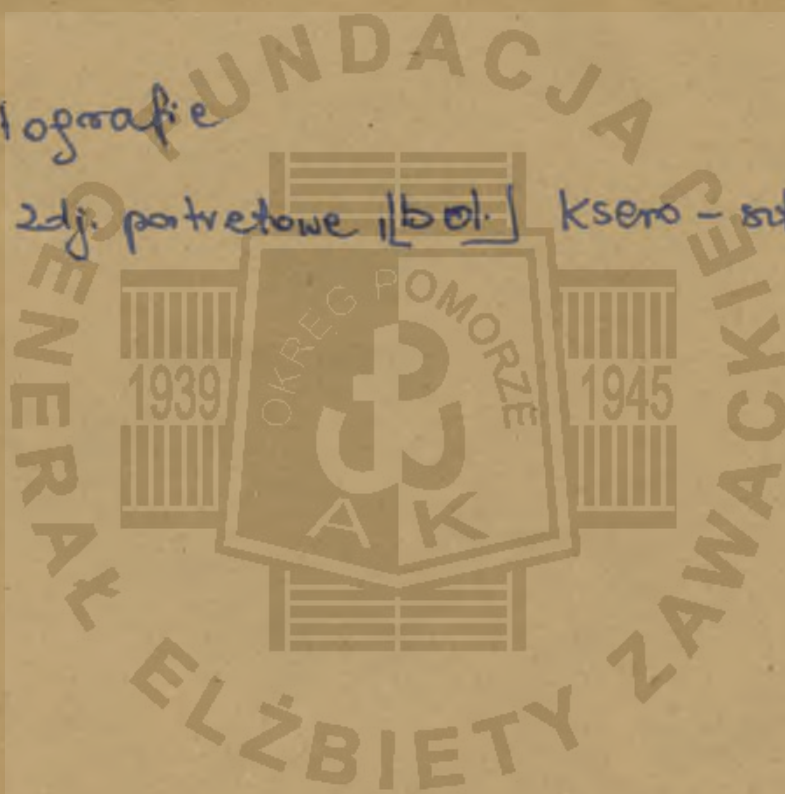
T. 648/WSK

AK
Kraków

Ppor. KRUCZEK Stanisław
ps. "Raki"

VI. Fotografie

1. zdj. portretowe [bol.] ksero - str. 1

Z. Świt - 2012 v.

V/A

1. WSK
Jasli osobowe
2. T. 648/WSK
3. Ksero
- 4.
5. KRUCZEK Stanisława
ps. "Rak"
6. N. N.
7. braku
8. Uwagi: opis kserokopii

Ppor. Stanisława Kruczek ps. "Rak"

7.5.2012v.

V/2

Ppor. Stanisława Kruczek ps. "Rak"

J. 648/USK AK Kruczoj.

KRUCZEK Stanisława

